

"לְדוֹרוֹת" סיפוריהם של ניצולי השואה החיים בישראל שאלון לרישום קורות ניצולת השואה

איסוף סיפוריהם של ניצולי השואה הוא אחד המרכיבים החשובים ביותר בשימור הזיכרון ובהנחלתו לדורות הבאים. לכן, המידע על קורותיהם של הניצולים חיוני מאוד לחוקרים ולבני הדורות הבאים. בעזרת מידע זה אפשר יהיה להכיר את הסיפורים הפרטיים המרכיבים את התמונה הרחבה של תקופת השואה. לסיפור האישי שלכם יש חשיבות לאומית, מחקרית וחינוכית. אוסף הסיפורים יעלה לאתר אינטרנט מיוחד שכתובתו www.ledorot.gov.il אנו מודים לך מראש על הנכונות לשיתוף הפעולה.

שם משפחה ושם פרטי כיום

שם פרטי: רחל	שם משפחה: אל-גיא
--------------	------------------

פרטים אישיים לפני השואה ובתקופתה

יש לרשום שמות ומקומות באותיות בדפוס (גם בלועזית) במקומות המסומנים

שם נעורים: רחל ותורי	בלועזית Vaturi	שם משפחה לפני המלחמה או בתקופתה: ותורי
תאריך לידה: 27.7.1936 מין: ז / נ	בלועזית Rachele	שם פרטי לפני המלחמה או בתקופתה: רחל
ארץ לידה: לוב	בלועזית Tripoli	מקום לידה (ישוב, מחוז): טריפולי
שם פרטי ושם נעורים של האם: אמיליה גז		שם פרטי של האב: שועה ותורי
שם נעורים של האישה:	שם פרטי של האישה/הבעל (אם היה/תה נשוי/נשואה לפני המלחמה):	
ארץ המגורים: לוב	בלועזית Tripoli	מקום מגורים קבוע לפני המלחמה (ישוב, מחוז): טריפולי
חבר בארגון או בתנועה:	מקצוע לפני המלחמה:	השכלה/תואר אקדמי לפני המלחמה:
מקומות מגורים בתקופת המלחמה (ישוב, מחוז, ארץ): טריפולי בלוב ומרסה בטוניסיה		
האם היית בגטאות? אילו ומתי?		
האם היית במחנות? אילו ומתי?		
תאריך השחרור: 1943	מקום השחרור:	
לאן עברת/חזרת לאחר השחרור (ציין מקום)?		האם שהית במחנה עקורים? שם המחנה?
שם האנייה (אם עלה בדרך הים) עצמאות	שנת העליה: 1950	מקומות/מחנות בדרך לארץ:

נא ספרי על קורותיך בזמן המלחמה

(ציוני דרך: מעצר וגירוש, גטאות, מחנות וצעדות מוות, במסתור או בזהות בדויה ושם בדוי, פעילות ותפקידים ביודנראט/תנועות נוער/מחתרת/פרטיזנים, השתתפות בבריחה/התנגדות/לחימה, האם אדם/ארגון יהודי/לא יהודי סייע באופן משמעותי להצלתך; בריחה/הגירה בכפייה, פינוי/אווקואציה למרכז ברית המועצות):

בשנת 1942 הגלו אותנו מטריפולי בלוב למרסה בטוניסיה. היינו במחנה פליטים אני, אחותי והוריי. בתאריך 10.3.1943 הופצץ המחנה ו-80 אנשים נהרגו. בין ההרוגים היה גם אבי בזמן שהחזיק את אחותי שהייתה בת ששה חודשים. היא נפצעה. אמי ראתה את אבי מת והכתה על פניה בכח, ואיבדה את ראייתה. היה קשה מאוד במחנה. סבלנו מחוסר תזונה וטיפול רפואי. היו בין האנשים הרבה אנשים חולים שלא יכלו לקבל עזרה רפואית. חיילים גרמנים שמרו על המחנה. כנראה שהיינו מיועדים להעברה למחנות בגרמניה. אבי נקבר יחד עם שאר הרוגי ההפצצה בבית הקברות במרסה.

אנא ספרי על קורותיך מתום המלחמה ועד עלייתך לארץ

(ציוני דרך: השחרור וחזרה הביתה, חיים אחרי המלחמה, בריחה, העפלה/ עליה):

אחרי כמה זמן חזרנו לטריפולי. אמא עבדה בעבודות שונות, ואחרי שאספה כסף נסעה לטוניסיה כדי לבנות מצבה לאבא.

נא ספרי על חיך בארץ

(ציוני דרך: לימודים/ תעסוקה, שירות צבאי, פעילות ציבורית או תרבותית, משפחה/ דורות המשך וכו'):

עליתי לארץ בגיל 13 בשנת 1950. היינו באהל, במעברה ואחר כך בצריפון. התקופה הייתה קשה, קור ומחסור בכל. גרנו במעברה באור יהודה והייתי עקרת בית. לאחר מכן עברנו לבני ברק ואחר כך לדירה גדולה יותר בפרדס כץ. בשנת 1954 התחתנתי עם אל-גיא נחשון. נולדו לנו ארבעה ילדים, 13 נכדים ושלושה נינים. בשנת 2000 נסענו אני ואחותי בליווי בעלי לטוניסיה לקברו של אבי. אמא לא הצטרפה, כי הייתה כבר אחרי מספר ניתוחים בעיניים ועיוורת. אחרי יומיים של חיפושים מצאנו את הקבר של אבא. שיפצנו, צילמנו והסרטנו, והכול שמור אצלנו.